

V Brně dne 1. června 2012
Sp. zn.:

Zpráva o šetření

ve věci podnětu paní

A - Předmět podnětu

Dne 24. 10. 2011 byl Kanceláři veřejného ochránce práv doručen podnět paní _____ bytem _____ (dále také „stěžovatelka“), směřující proti postupu Magistrátu města _____ (dále též „magistrát“), Krajského úřadu _____ kraje (dále též „krajský úřad“ nebo „KrÚ“) a Ministerstva vnitra (dále též „ministerstvo“) v řízení vedeném vůči ní pro přestupek proti občanskému soužití ublížením na cti dle ustanovení § 49 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), kterého se měla dopustit tím, že dne 22. 4. 2010 kolem 10:30 hod. v _____, před domem na ul. _____ urazila paní _____ výrazem „cigánka“.

Stěžovatelka byla na základě rozhodnutí magistrátu vydaného dne 14. 12. 2010 pod čj. _____ uznána vinnou ze spáchání výše uvedeného přestupku, za což jí bylo uloženo jako sankce napomenutí, dále jí byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala paní _____ v zákonné lhůtě odvolání ke krajskému úřadu, který však toto odvolání svým rozhodnutím ze dne 3. 3. 2011, čj. _____ zamítl a výše uvedené rozhodnutí magistrátu potvrdil. Proti pravomocnému rozhodnutí krajského úřadu podala paní _____ dne 14. 3. 2011 krajskému úřadu podnět k zahájení přezkumného řízení. Krajský úřad podnět postoupil dle ustanovení § 95 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), Ministerstvu vnitra. Ministerstvo neshledalo důvody k zahájení přezkumného řízení, což stěžovatelce oznámilo dopisem ze dne 6. 5. 2011, čj. _____.

Proti způsobu vyřízení podnětu k přezkumnému řízení podala paní _____ stížnost, kterou Ministerstvo vnitra dopisem ze dne 9. 6. 2011, čj. _____ shledalo nedůvodnou.

Jelikož podnět stěžovatelky splňoval náležitosti dle zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejném ochránci práv“), a nebyl zjevně neopodstatněný, bylo v dané věci zahájeno šetření dle ustanovení § 14 zákona o veřejném ochránci práv. V jeho rámci byli požádáni vedoucí odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu magistrátu _____ vedoucí odboru správních činností a krajského živnostenského úřadu KrÚ _____ a ředitel odboru všeobecné správy ministerstva _____ o zaslání spisové dokumentace a stanoviska k šetřenému případu.

B - Průběh šetření
(skutkové a právní okolnosti případu zjištěné během šetření)

Stěžovatelka ve svém podnětu podrobně popsala výše zmíněné řízení a vyjádřila své pochybnosti o zákonnosti jeho průběhu a samotného výsledku. Zejména namítala, že poté, co obdržela dne 9. 8. 2010 oznámení o zahájení řízení v této věci a následujícího dne požádala na magistrátu o nahlédnutí do spisu, zjistila, že ačkoliv byl spis založen již dne 4. 5. 2010, první písemnost v něm uložená byl návrh paní _____ na zahájení řízení podaný na podatelnu magistrátu dne 19. 7. 2010. Na dotaz, na základě čeho byl spis dne 4. 5. 2010 založen, se jí odpovědi nedostalo. Stěžovatelka rovněž zpochybňovala pravdivost výpovědí svědků, kteří vypovídali při ústním jednání dne 1. 9. 2010. Paní _____ požádala o poskytnutí kopie záznamu telefonického oznámení přestupku paní _____, což však mělo být ze strany úředníka magistrátu pana _____ zamítnuto s tím, že se jedná o interní záležitost policie a magistrátu. Dne 5. 11. 2010 požádala paní _____ o poskytnutí výpisu z telefonního hovoru písemně, čemuž magistrát vyhověl. Z tohoto výpisu vyplynulo, že si paní _____ stěžovala spíše na pana _____ manžela stěžovatelky. Dne 12. 11. 2010 obdržela, údajně po intervenci Ministerstva vnitra, spis Policie ČR, který jí měl být ze strany magistrátu zatajován. Dne 15. 12. 2010 si převzal pan _____ od Policie ČR výpis telefonního oznámení paní _____, z něhož vyplynulo, že výpis poskytnutý magistrátem nebyl úplný, přičemž v něm chyběly některé informace důležité pro posouzení případu. Paní _____ se dále zmínila o vydání rozhodnutí magistrátu a krajského úřadu (viz výše).

Ze spisové dokumentace poskytnuté _____ vyplývá, že magistrát obdržel dne 4. 5. 2010 oznámení přestupku pod čj. _____, _____ ve výše uvedené věci. Spisový materiál Policie ČR poskytnutý magistrátem obsahuje oznámení přestupku, úřední záznam pořízený Oddělením hlídkové služby _____ a dále poučení navrhovatele o tzv. návrhovém přestupku podepsané paní _____.

Dne 19. 7. 2010 obdržel magistrát podání nazvané „Návrh na zahájení přestupkového řízení“ tohoto znění: „Podávám návrh na zahájení přestupkového řízení proti _____ bytem _____, přechodně bytem _____, která mě dne 22. 4. 2010 v 10:44 h. u domu _____ ně urazila na cti, kdy mi řekla ‚kráva, čupka, píča, cigánka‘ atd... Jako svědky uvádím _____“.

Na základě tohoto návrhu bylo zahájeno řízení ve věci a dopisem ze dne 27. 7. 2010 magistrát nařídil ústní jednání na den 1. 9. 2010, o čemž vyrozuměl obviněnou _____, navrhovatelku _____ a _____ a _____ Při ústním jednání stěžovatelka požadovala zakreslení postavení jednotlivých osob zúčastněných na incidentu do snímků katastrální mapy. Na konci ústního jednání stěžovatelka požádala o provedení důkazů svědeckými výpověďmi policistů, kteří jí dne 22. 4. 2010 doručovali písemnost do vlastních rukou.

Za tímto účelem bylo nařízeno ústní jednání na den 3. 11. 2010. Dne 5. 11. 2010 bylo vyhotoveno rozhodnutí pod čj. _____ na základě něhož byla stěžovatelka uznána vinnou z přestupku urážky na cti dle ustanovení § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, kterého se měla dopustit tím, že dne 22. 4. 2010 kolem 10:30 hod. _____ před domem na _____, urazila paní _____ výrazem „cigánka“. Za toto jí bylo jako sankce uloženo napomenutí a dále jí byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč. Toto rozhodnutí bylo vypraveno dne 14. 12. 2010.

Dne 2. 12. 2010 obdržela stěžovatelka od magistrátu kopii přepisu fonoskopického záznamu telefonátu paní _____ na Policii ČR ze dne 22. 4. 2010.

Dne 3. 1. 2012 bylo magistrátu doručeno odvolání paní _____ proti výše zmíněnému rozhodnutí. V něm podává námitky, o kterých se zmínila též v podnětu, který mně adresovala (viz výše). Dále zpochybňuje čas spáchání přestupku uvedený v návrhu podaném paní _____, kdy se jedná o čas vyslání hlídky Policie ČR. Stejně tak nesouhlasí s tím, že v inkriminovanou dobu byla u domu paní _____. Dále namítá, že správní orgán nevzal v potaz fonoskopický záznam z telefonátu paní _____ jako důkaz. K odvolání přiložila mj. jak přepis telefonátu poskytnutý magistrátem, tak i přepis téhož telefonátu, který byl stěžovatelce (resp. jejímu manželovi) předán Policií ČR.

Dne 28. 1. 2011 byla magistrátu doručena stížnost paní _____, v níž se mj. zmínila o tom, že jí nebylo umožněno vyjádřit se ke všem podkladům pro vydání rozhodnutí. Rovněž uvedla, že jí na Policii ČR bylo řečeno, že správnímu orgánu byl poskytnut obsahově naprosto totožný výpis telefonního hovoru, jaký obdržela paní _____, což nekoresponduje s výpisem, jaký byl zaslán stěžovatelce magistrátem.

Dne 3. 2. 2011 byl spisový materiál doručen krajskému úřadu. Magistrát v průvodním dopisu navrhl, aby odvolací orgán odvolání stěžovatelky zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Dne 21. 2. 2011 stěžovatelka své odvolání dále doplnila. V doplnění mj. opětovně poukazuje na rozpor mezi obsahem telefonátu paní _____ na Policii ČR ze dne 22. 4. 2010 a podaným návrhem na projednání přestupku, kdy rozpor spatřuje zejména v době spáchání a v osobě pachatele.

Dne 3. 3. 2011 vydal krajský úřad rozhodnutí pod čj. _____ jímž dle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu odvolání stěžovatelky zamítl a výše uvedené rozhodnutí magistrátu potvrdil. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 11. 3. 2011.

Dne 11. 7. 2011 byla magistrátu doručena stížnost paní _____, v níž stěžovatelka mj. opětovně poukazovala na to, že dle jejího názoru bylo se spisem nezákonně manipulováno v tom směru, že z něho byl z pokynu paní _____ vyňat spisový materiál Policie ČR. na základě něhož byl dne 4. 5. 2010 založen spis magistrátu. Dopisem _____ ze dne 18. 7. 2011 byla tato stížnost shledána nedůvodnou.

V návaznosti na to podala paní novou stížnost, která byla dle ustanovení § 175 odst. 7 správního řádu postoupena krajskému úřadu za účelem přešetření způsobu vyřízení stížnosti prvostupňovým orgánem.

Ze spisové dokumentace poskytnuté krajským úřadem vyplývá, že stěžovatelka poté, co obdržela rozhodnutí odvolacího orgánu, podala dne 14. 3. 2011 podnět k přezkumnému řízení, který krajský úřad postoupil k vyřízení Ministerstvu vnitra. V tomto podnětu opět detailně popsala své výhrady jak k vedení spisu (vynětí některých materiálů), tak i k samotnému předmětu řízení.

Ministerstvo podnět k zahájení přezkumného řízení zamítlo dopisem ze dne 6. 5. 2011, čj. Proti způsobu vyřízení podnětu podala paní dne 18. 5. 2011 stížnost, která byla zamítnuta jako nedůvodná dopisem ředitele odboru všeobecné správy ministerstva ze dne 9. 6. 2011, čj.

K zahájenému šetření se vyjádřil vedoucí odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu Magistrátu města v dopisu pod čj. , který jsem obdržel dne 2. 1. 2012. V něm stručně zrekapituloval průběh řízení, včetně odvolacího, s tím, že nadřízený orgán, ani Ministerstvo vnitra v rámci posouzení podnětu k přezkumnému řízení pochybení neshledaly. Pokud měla paní jakoukoliv pochybnost o průběhu řízení, mohla se v zákonné lhůtě obrátit na Krajský soud se správní žalobou, což neučinila.

Za Krajský úřad se k šetření vyjádřila vedoucí odboru správních činností a krajského živnostenského úřadu v dopisu pod čj. , který jsem obdržel dne 5. 1. 2012. V něm uvedla, že stěžovatelce bylo umožněno nahlédnout do spisu ve dnech 10. 8. 2010 a 18. 8. 2010 a při ústním jednání dne 1. 9. 2010, následně jí dne 3. 11. 2010 bylo umožněno seznámit se s podklady pro rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu a byly jí poskytnuty požadované kopie. K fonoskopickému záznamu, který si vyžádala stěžovatelka, uvedla, že na jeho poskytnutí neměla i přes široká oprávnění jakožto obviněná z přestupku nárok. Vedle toho tento záznam neměl v daném řízení žádnou důkazní hodnotu. Na základě tohoto záznamu bylo magistrátu zasláno dne 4. 5. 2010 oznámení o přestupku. Předmětem řízení byly vulgární výrazy pronesené paní vůči paní dále stručně popsala postup krajského úřadu a následně ministerstva v rámci odvolacího řízení, resp. posouzení podnětu k přezkumnému řízení, s tím, že se krajský úřad dostatečně vypořádal s námitkami paní což potvrdilo též ministerstvo. Pokud se paní domnívala, že byla zkrácena na svých právech, mohla podat správní žalobu k soudu, což neučinila.

Na základě informace z předložené spisové dokumentace, že se stěžovatelka obrátila též na Ministerstvo vnitra, bylo šetření rozšířeno i na tento správní orgán. K zahájenému šetření se vyjádřil ředitel odboru všeobecné správy v dopisu pod čj. , který jsem obdržel dne 30. 4. 2012. V něm stručně popsal postup ministerstva při posouzení podnětu stěžovatelky k přezkumnému řízení a následné stížnosti na vyřízení tohoto podnětu.

Pro úplnost byla vyžádána též spisová dokumentace pořízená Policií ČR, Obvodním oddělením resp. Oddělením hlídkové služby Kopii spisové dokumentace jsem obdržel od vedoucí obvodního oddělení dne 14. 2. 2012.

C - Hodnocení postupu a rozhodování magistrátu, krajského úřadu a ministerstva

Zákon o veřejném ochránci práv mi ukládá povinnost působit k ochraně osob před jednáním úřadů a dalších institucí uvedených v tomto zákoně, pokud je v rozporu s právem, neodpovídá principům demokratického právního státu a dobré správy, jakož i před jejich nečinností, a tím přispívat k ochraně základních práv a svobod.

Na základě dosud provedeného šetření a po prostudování spisového materiálu jsem dospěl k závěru, že další využití tzv. vyšetřovacích oprávnění, kterými v souladu s ustanovením § 15 zákona o veřejném ochránci práv disponuji, není třeba, a věc hodnotím následujícím způsobem.

Výhrady stěžovatelky lze rozdělit do dvou hlavních oblastí – vedení spisové dokumentace (včetně zatajování částí spisu) a samotné posouzení dostupných podkladů z hlediska opodstatněnosti závěru o její vině. Nejprve si dovoluji vyjádřit se k prvně zmiňované otázce.

Skutečnost, že ve spisu vedeném magistrátem v této věci chybí spisový materiál Policie ČR, na základě něhož byl spis magistrátu dne 4. 5. 2010 založen, stěžovatelka poprvé rozporovala v rámci odvolání proti rozhodnutí magistrátu ze dne 5. 11. 2010. V odvolání stěžovatelka v tomto směru uvedla, že spisový materiál policie získala dne 12. 11. 2010, přičemž v něm bylo 6 listů. Dne 9. 8. 2010 si převzala oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání. Jelikož nevěděla, jaké záležitosti se toto oznámení týká, dostavila se dne 10. 8. 2010 osobně na magistrát, kde si vyžádala kopie stávajícího spisového materiálu. Z úředního záznamu magistrátu ze dne 10. 8. 2010 vyplývá, že jí bylo předáno 9 listů v kopiích, kdy se jednalo o předvolání k ústnímu jednání a doručenky z obálek. Spis Policie ČR pod čj. však ve spisu založen nebyl.

Na základě spisové dokumentace, kterou jsem obdržel od magistrátu, musím dát paní v tomto směru za pravdu. Že bylo se spisovým materiálem manipulováno v tom směru, že spis Policie ČR byl do spisu vložen dodatečně, lze dle mého soudu jednoznačně dovodit z toho, že zatímco čísla stránek spisu policie, na základě něhož byl spis magistrátu dne 4. 5. 2010 založen, jsou původní, čísla stránek dalších písemností, počínaje návrhem na zahájení řízení podaným dne 19. 7. 2010 paní jsou přelepená. Konkrétně návrh na zahájení řízení byl původně označen číslem 1, zatímco po přelepení má číslo 4. Čísla stránek dalších písemností jsou pak přečíslována obdobně chronologicky. Poslední přečíslovaná písemnost je vyjádření paní k podanému odvolání paní. Spis obsahuje i další písemnosti s čísly stránek napsaných na nálepkách; ty však již nepřekrývají původní čísla. Na základě tohoto poznatku jsem dospěl

k závěru, že spis Policie ČR byl do spisového materiálu magistrátu vložen až těsně předtím, než byl postoupen krajskému úřadu k odvolacímu řízení. Z tohoto pohledu je rovněž zřejmé, že soupis písemností ve smyslu ustanovení § 17 odst. 1 správního řádu v podobě, jak je nyní založen ve spisu (tj. včetně policejního spisu), nemohl v době, kdy stěžovatelka nahlížela do spisu, existovat buď vůbec (jak tvrdí paní), anebo neobsahoval spisový materiál policie.

V této souvislosti mám podezření na další závažnou manipulaci se spisem, a to právě s písemnostmi zaslanými Policií ČR. Originál spisu policie, který je založen ve spisu magistrátu, obsahuje 3 strany, a to konkrétně oznámení přestupku ze dne 2. 5. 2010, úřední záznam ze dne 22. 4. 2010 a poučení navrhovatele ze dne 22. 4. 2010 podepsané paní . Naproti tomu ze spisového materiálu, který jsem si vyžádal v rámci šetření (a který získala též paní , vyplývá, že tento spis v době, kdy byl postoupen magistrátu, obsahoval celkem 6 stran, a to obsah spisu, oznámení přestupku, výpis z informačního systému policie (ETR), úřední záznam ze dne 22. 4. 2010, poučení navrhovatele a vyrozumění paní o oznámení přestupku správnímu orgánu. Je tedy zřejmé, že v originálu spisu chybí obsah spisu, výpis z informačního systému policie (ETR) a vyrozumění paní . Že bylo se spisovým materiálem pravděpodobně manipulováno, nasvědčuje fakt, že svorky, jimiž byl spis sešitý, byly evidentně rozdělaný a spis byl sešitý znovu.

Ačkoliv na tato pochybení magistrátu paní . opakovaně upozorňovala jak v odvolání proti rozhodnutí, tak v podaných stížnostech a podnětu k přezkumnému řízení, krajský úřad ani Ministerstvo vnitra je neodhalily a postup magistrátu shledaly v tomto směru bezchybným.

Nyní si dovoluji se obšírněji vyjádřit k samotnému předmětu řízení, tj. otázce uznání viny paní z přestupku proti občanskému soužití urážkou na cti, kterého se měla dopustit vůči paní . Na rozdíl od dotčených správních orgánů považuji za naprosto klíčový důkaz, který přispěl (resp. měl přispět) k objasnění skutečného stavu věci, přepis zvukového záznamu telefonátu paní na Policii ČR dne 4. 5. 2010. Z něj jasně vyplývá, že paní si dne 22. 4. 2010 stěžovala na to, že vyhrožovat a verbálně napadat měl pan (a nikoliv paní), a to syna paní . nikoliv ji samotnou, jak bylo předmětem řízení. Kromě toho paní v telefonátu uvedla, že k napadení mělo dojít u sousedů, zatímco v návrhu tvrdila, že k napadení došlo před jejím domem. Mám za to, že informace podaná bezprostředně po incidentu disponuje daleko větší mírou pravděpodobnosti než interpretace skutkového stavu učiněná téměř tři měsíce po události, a to navíc (velice pravděpodobně) na základě spisového materiálu policie. Z něj je zřejmé, že zasahující hlídce policie paní patrně věc interpretovala odlišně než o několik minut dříve v telefonátu Policii ČR. Obsah návrhu na zahájení řízení naznačuje, že paní při jeho psaní vycházela z informací obsažených v policejním spisu.

Další rozpor spatřuji v obsahu přepisu telefonátu, který získala paní od Policie ČR (viz úřední záznam ze dne 8. 11. 2010, čj. , který přiložila ke svému odvolání proti rozhodnutí magistrátu), a přepisu, který magistrát poskytl stěžovatelce na základě její písemné žádosti. Přepis

poskytnutý Policií ČR zachycuje dva telefonáty, které paní učinila v rozmezí několika minut. Oproti tomu přepis poskytnutý stěžovatelce magistrátem zachycuje pouze první telefonát. Vzhledem k tomu, že nelze důvodně očekávat, že by Policie ČR poskytla jiný přepis než paní, je dle mého názoru namístě se domnívat, že tento přepis byl stěžovatelce poskytnut magistrátem ve zkrácené formě záměrně. Přepis poskytnutý Policií ČR měl magistrát k dispozici nepochybně před vydáním rozhodnutí, ke kterému došlo dne 14. 12. 2011 (byť vyhotovení rozhodnutí je datováno ke dni 5. 11. 2011), neboť přepis poskytnutý stěžovatelce magistrátem pod čj. byl vyhotoven dne 12. 11. 2010. V přepisu druhého telefonátu linku obsluhující policista sděluje paní, že k ní pošle hlídku, přičemž dále říká, že „tam už máme auto“. Toto sdělení dle mého názoru mohlo naznačovat, že v době tohoto telefonátu byla hlídka, která doručovala písemnost paní, stále na místě. Tomu odpovídá tvrzení stěžovatelky v podnětu k přezkumnému řízení ze dne 10. 3. 2011, kde uvedla, že hlídka doručující písemnost u ní byla od 10:15 hod. nejméně do 10:40 hod. Dle spisového materiálu Policie ČR pak druhá hlídka byla vyslána na místo v 10:44 hod. Dva policisté, kteří doručovali písemnost (a) při ústním jednání vypověděli, že na místě byli asi 15 minut (), přičemž si nevšimli, že by došlo k verbálnímu napadení z jedné nebo druhé strany (). Ten nezaregistroval na konci ulice žádný pohyb, pak sdělila, že viděla nějaké lidi na protější straně domu paní. Z tohoto dle mého názoru vyvstávají závažné pochybnosti o tom, zda k incidentu vůbec došlo.

Pochybnosti o prokázání skutečného stavu věci nerozptýlily ani výpovědi svědků navržených paní. Např. zatímco pan (druh paní) a paní tvrdili, že v době incidentu viděli paní vedle jejího domu (pan upřesnil, že to bylo na zahrádce, kde má zeleninu), samotná paní uvedla, že byla v zadním pokojíku svého domu. Další rozpor spatřuji v tom, že zatímco pan tvrdil, že paní jela autem až k domu paní, kde se otočila a jela zpět ke svému domu, přičemž během toho jí měla stěžovatelka nadávat, z výpovědi paní (matky paní . idrichové), a koneckonců i z výpovědi samotné navrhovatelky, vyplývá, že paní zastavila přímo u svého domu. Paní dále zakreslila postavení paní před domem paní zatímco paní uvedla, že stála na přístupové cestě ke svému domu. V tomto směru se domnívám, že bylo namístě provést místní šetření, jak navrhovala stěžovatelka, aby si správní orgán mohl učinit představu o tom, zdali mohli jednotliví svědkové sebe navzájem vidět a slyšet tak, jak uvádí ve svých výpovědích.

Na základě výše uvedeného mám tedy za to, že řízení vůči paní mělo být zastaveno minimálně dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, tj. z důvodu, že spáchání přestupku se nepodařilo prokázat, a dost možná i dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, tj. proto, že se přestupek nestal. Z kroků, které v řízení činil magistrát, mám důvodné podezření, že postupoval záměrně tak, aby řízení bylo ukončeno uznáním paní vinnou ze spáchání přestupku, bez ohledu na to, zdali tento závěr odpovídal získaným podkladům. Krajskému úřadu a Ministerstvu vnitra pak vytýkám jako pochybení to, že ačkoliv paní na výše uvedená pochybení magistrátu opakovaně upozorňovala (jak v podaném odvolání, tak i ve stížnostech a podnětu

k přezkumnému řízení) a své námitky dle mého názoru dostatečně podložila příslušnými písemnostmi, zmíněné správní orgány tyto námitky přezkoumaly pouze formálně, aniž by podrobily důkladnému vzájemnému srovnání závěry magistrátu s podklady a námitkami, které předložila stěžovatelka. V důsledku toho bylo pravomocně rozhodnuto o vině paní , ačkoliv tomuto závěru neodpovídaly dostupné podklady a důkazy. Za této situace mělo být pravomocné rozhodnutí krajského úřadu zrušeno Ministerstvem vnitra v rámci přezkumného řízení.

Nyní si dovoluji vyjádřit se ke stížnosti paní ze dne 24. 1. 2011, která byla magistrátu doručena dne 28. 1. 2011. Tato stížnost, jak vyplývá z průvodního dopisu magistrátu ze dne 2. 2. 2011, jímž byl spis předán krajskému úřadu k provedení odvolacího řízení, byla součástí předávaného spisového materiálu. Krajský úřad se k této stížnosti vyjádřil v tom směru, že jelikož směřuje proti úředníkům správního orgánu I. stupně, musí být v souladu s ustanovením § 175 správního řádu řešena tím správním orgánem, který vede řízení. Až v okamžiku, kdy je stěžovatel vyrozuměn o výsledku šetření a má za to, že stížnost nebyla řádně prošetřena u příslušného orgánu, může požádat v souladu s ustanovením § 175 odst. 7 správního řádu nadřízený orgán o přešetření způsobu vyřízení stížnosti. V této souvislosti musím upozornit na znění ustanovení § 175 odst. 1 správního řádu, dle něhož *dotčené osoby mají právo obracet se na správní orgány se stížnostmi proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu, neposkytuje-li tento zákon jiný prostředek ochrany*. Paní podala tuto „stížnost“ poté, co již bylo správním orgánem I. stupně vydáno rozhodnutí, avšak ještě předtím, než krajský úřad rozhodl o jejím již dříve podaném odvolání. Jelikož správní řád poskytuje účastníkům řízení v těchto případech jiný prostředek ochrany, tj. odvolání, mělo být toto podání posouzeno jako doplnění odvolání a v rámci odůvodnění se měl krajský úřad s tam uvedenými námitkami vypořádat. Jiná situace by nastala tehdy, pokud by stížnost byla podána ještě před vydáním rozhodnutí magistrátem; v takovém případě by měla být nepochybně vyřízena v režimu ustanovení § 175 správního řádu. Pakliže paní v předmětném podání namítala mj. skutečnost, že jí nebylo po druhém ústním jednání, které proběhlo dne 3. 11. 2010, umožněno seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, musím dát v tomto případě za pravdu správním orgánům, neboť v protokolu o ústním jednání na str. 4 je stěžovatelkou podepsané prohlášení, že byla ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu seznámena s podklady pro rozhodnutí, kdy k těmto podkladům nemá připomínek; pouze žádá o kopie výpovědí a které jí byly předány. Nic na tom nemění ani poněkud zmatečná, evidentně nedokončená, druhá věta prohlášení.

Na závěr dodávám, že nemohu souhlasit s názorem vedoucí odboru správních činností a krajského živnostenského úřadu Krajského úřadu kraje , který vyslovila v rámci vyjádření k zahájenému šetření, že stěžovatelka neměla ani s přihlédnutím k širokým oprávněním obviněného v přestupkovém řízení nárok na poskytnutí přepisu zvukového záznamu telefonátu paní na Policii ČR dne 22. 4. 2010. V ustanovení § 38 správního řádu je jasně zakotveno právo účastníka řízení nahlížet do spisu a s tím spojené právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. Jaké části spisu jsou vyloučeny z nahlížení, je specifikováno v odstavci 6 tohoto

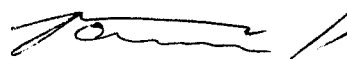
ustanovení.¹ Je tedy nepochybné, že jestliže byl zvukový záznam součástí spisu, měla paní jakožto účastník řízení nepochybně právo na pořízení jeho kopie, resp. přepisu.

Rovněž se neztotožňuji s tvrzeními a , která učinili v rámci vyjádření k zahájenému šetření a jimiž zpochybňovali důvodnost námitek paní s poukazem na to, že nevyužila možnosti podat správní žalobu k soudu. Dle mého názoru nelze takto přenášet odpovědnost za případné negativní dopady nezákonných rozhodnutí správních orgánů na účastníky řízení s poukazem na to, že se měli bránit soudně. V této souvislosti nelze odhlédnout od skutečnosti, že podání správní žaloby je zpoplatněno (v současné době činí soudní poplatek za podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu 3.000,- Kč a za podání kasační stížnosti 5.000,- Kč), přičemž v řadě přestupkových případů (včetně tohoto) je částka, kterou má účastník řízení uhradit, nižší než soudní poplatek, nehledě k případným nákladům právního zastoupení. Motivace účastníků řízení podat soudní žalobu je tedy výrazně oslabena.

D - Závěr

V rámci svého šetření konstatuji pochybení Magistrátu města Krajského úřadu kraje a Ministerstva vnitra, která jsem zmínil v části C zprávy.

Svoje šetření končím v souladu s ustanovením § 18 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv. Na tajemníka Magistrátu města , ředitele Krajského úřadu kraje a ředitele odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra se obracím se žádostí, aby se ke zprávě do 30 dnů od dne jejího obdržení vyjádřili. Jejich vyjádření bude podkladem pro moje závěrečné stanovisko.

JUDr. Pavel Varvařovský
veřejný ochránce práv

¹ (6) Z nahlížení do spisu jsou vyloučeny jeho části, které obsahují utajované informace nebo skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti; to neplatí o částech spisu, jimiž byl nebo bude prováděn důkaz, do takových částí spisu však může nahlížet pouze účastník řízení nebo jeho zástupce za předpokladu, že jsou předem seznámeni s následky porušení povinnosti mlčenlivosti o těchto skutečnostech a že o poučení je sepsán protokol, který podepíší. Ustanovení odstavce 4 se nepoužije.